

դուրյան ու հանգստի վերջին վայրը, քո՛ղ մեզ համար համոզմունք դառնա այն վստահությունը, որ Գեորգ Զ.ի պայծառ անունը ռսկե տառերով է գրվում Հայ բազմաշարշար ճկեղեցու բազմադարյան պատմության էջերում: Թո՛ղ Ձեզ մխիթարի նաև այն համոզ-

մունքը, որ Արարիչն Աստված հայ պանծալի ազգի միջից երևան կհանի արժանավոր Տեղակալ և Գահակալ:

Թո՛ղ հավերժ լինի Իր ազգի և հարազատ ճկեղեցու այս պանծալի զավակի ճիշատակը. ամեն:

ՄԱՄՐԻՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳԱՆՏԱՅԱՆ

(Առաջնորդական տեղապահ
Հյուսիսային Ամերիկայի հայոց
արևելյան թեմի)

ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՐԴԻ ՄԵԺ ԿՈՐՈՒՍՏԸ

«Ոչխարք իմ ձայնի իմում լսեն և ես ճանաչեմ զնոսա և զկեի իմ գան»:

(ՀՈՎՀ., Ժ 27)

Վշտակից սրբազան՝ եղբայրներ և սգակի՛ր ժողովուրդ.

Մանր և անպատում եղավ մեր վիշտը, երբ Մայր Աթոռն հասավ մահագույժ հեռագիրը: Չկա՛ր այլևս մեր հոգեւոր Հայրը և մեր

եվ անմիջապես որոշեցինք փութալ Մայր Աթոռ՝ բաժնելու համար Ձեր վիշտը և մասնակցելու համար վերջին հարգանքին, որ պիտի ընկերանա Անոր անշնչացած մարմինն մինչև Իր վերջին կայանը:

ԳԵՐԱՇԵՆՈՐԷ Տ. ՄԱՄՐԻՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳԱՆՏԱՅԱՆԸ ԴԱՄՐԱՆԱԿԱՆ Է ԿԱՐԴԻՈՄ

Ս. ճկեղեցվո մեծ Հովիվը, ու սուգի մեջ էին Իր որդիները, քե՛ Հայրենիքի և քե՛ Սփյուռքի մեջ:

Խոր եղավ նաև ցնցումը՝ մեր հոգիեն ներս ու սուրբ պատեց նաև մեր հուզված սիրտը:

Հանուն Ամերիկայի հայրենակարոտ հայոց, եկեղեցվո հովիվներուն, պաշտոնական մարմիններուն և ժողովուրդին, բող ներվի այժմ մի ֆանի բառերու մեջ ամփոփել և լսել մեր ճիացումին անամփոփելի մեծությունը և մեր

վիշտին անասելի խորությունը՝ Տ. Տ. Գեորգ Զ. Մայրագույն Պատրիարքի և Կաթողիկոսի վախճանումին առիթով:

Շառավիղը էջմիածնա Ս. Աթոռի մեծագործ կաթողիկոսներուն, Գեորգ Զ. Կաթողիկոսը խորհրդանշել էր, ամեն բանն առաջ, իրական Հովվապետին, հայ Հովվապետին, որովհետև հարազատ հովիվի ձայնն էր Իրր ու այդ ձայնն էր մեզի համար՝ պատգամ, առաջնորդություն, ուղղություն, վստահություն և հույս:

Ձայնն էր Ան մեր Եկեղեցվո դարավոր հավատքին, որ ներշնչում և ուժ պարգևած է տառապող և թափառական հայուն:

Մեզի համար մխիթարություն էր տեսնել, Իրմով իրականացած՝ միասնականացած և կեդրոնացյալ Հայաստանյայց Եկեղեցին, որովհետև հավատացած ենք միշտ, որ համադրող սերն ու միությունը հաջողության և հառադրիմության մեծագույն երաշխիքն են, և երջանկամիշտաակ Հայրապետը հաջողած էր վերախմբել ամենահեռավոր բեկորները էջմիածնա գաղափարին շուրջ՝ լսելի ընելու համար Հովվապետի առաջնորդող ձայնը մինչև մեր հեռավոր երկիրը:

ՄԻՈՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՄԱՆՈՒԿՅԱՆ

(Կաթողիկոսական պատմիքակ
Հարավային Ամերիկայի հայոց)

ՈՉ ԵՎՍ Է ՀԱՅՈՑ ՄԵԺԱԳՈՐԺ ՀԱՅՐԱՊԵՏՔ

Հեռավոր Հարավային Ամերիկայի հայրենասեր հայության անունով, կուգամ սգակիր սիրտով խնամահելու մեր ժամանակի մեծագույն հայ Եկեղեցականի խնկելի հոգվոյն առջև, և հանուն մեր վիճակի բարեպաշտ ժողովրդյան՝ ծաղկեպսակ մը դնելու հայ ժողովուրդի մեծագործ Հայրապետի դագադին վրա:

Սուգ է պատեր հայ ժողովուրդի սիրտը, սև է գգեցեր Հայոց Եկեղեցին, որովհետև կորսեցուց իր մեծանուն ու շինարար, հայրենասեր ու ազգասեր Հովվապետը: Ինկա՛վ հայոց նոր Հայրիկը, ինկա՛վ հայության բարեխնամ Հայրը, Հոգևոր ճեմարանի հայրագործով վերատեսուչը, հայ հավատքի խիզախ ու անվեհեր ախոյանը, Հայ Եկեղեցվո հեռատես ու իմաստուն Հովվապետը: Ինկա՛վ նոր ներսես Շինողը, մեր ժամանակի Մովսես Տաթևացին: Ինկա՛վ հայոթյան պաշտելի Հայրը:

Մակայն մահը զինքն ա՛լ ավելի գեղեցկացուց, որովհետև մեծ ու բարի հոգիները կհաղթեն մահվան:

Միացյալ և համադրված Եկեղեցիին ներշնչումն էր Ան. Իր կրոնական հավատքն բխած խաղաղասեր ոգին, անկաշկանդ հայրենասիրությունը, հառազայրող իմաստությունը՝ շարունակեցին ըլլալ Հայաստանյայց Եկեղեցվո ավանդական միաբն ու շունչը. իսկ մենք, արտասահմանի ժողովուրդ ու Եկեղեցական, լսեցինք Իր ձայնին ու աշխատեցանք առաջնորդել մեր հոտը նույն միաբնով և շունչով:

Այժմ, ի տես մեր սիրելի Հայրապետի անշնչացած մարմինին և փակ շրթներուն, խորապես կզգանք, թե Հայաստանյայց Եկեղեցին, գրկված իր քաջ Հովվապետեն, կրպասն իր բարձրաստիճան պաշտոնյաներեն, որ ավելի՛ ևս հավաքվին Ս. էջմիածնա Կաթողիկոսին ներքև և միացնեն իրենց ուժը՝ շարունակելու համար սկսված գործը, նո՛ւյն սիրով, նո՛ւյն իմաստությամբ, նո՛ւյն ոգիով և նո՛ւյն խանդավառությամբ, որպեսզի արտասահմանի մեր զավակները շարունակեն լսել քաջ Հովվապետի ձայնին ու Հայրենիքը հանչա գիրենք և հետևին մեզի:

Տերը անշարժ և անվտանգ պահե Մայր Աթոռը և Ս. Եկեղեցին, ի փառս յուր և ի պայծառություն մեր Հայրենիքին:

Երանաշնորհ Գեորգ Զ. Հայրապետը, արդարև, եղավ «Յաղթող և Ս. Հայրապետ, նման Մեծին Մովսեսի, սին լուսոյ կանգնեալ ի մէջ Հայաստանեայց»:

Ան հաղթահարեց բոլոր դժվարություններուն ու վերականգնեց Մայր Աթոռը իր հին շքեղ փառքին մեջ, վերաբացավ Հոգևոր ճեմարանը, ու եղավ Սփյուռքի պանդուխտ հայության Մովսեսը, ազատարար առաջնորդը դեպի Ավետյաց երկիրը, դեպի վերածաղկյալ ու վերաշինյալ Հայրենիքը: Իրավամբ Ան եղավ հայ հավատքի լուսեղեն սին մը Հայրենիքի ու արտասահմանի հայության միջև:

Անոր ազնվական հոգին ու մեծ սիրտը միշտ բարախեցին սիրովը հայ ազգին ու Հայրենիքին, սիրովը՝ Իր բոլոր նշան գավակներուն, ի նպաստ Հայրենիքի վերելքին ու վերածաղկումին, ի խնդիր հայ ժողովուրդի արդար դատին ու հայության ապագայի վառ հույսերուն ու իղեպնդերուն: Հայ Եկեղեցին գրկվեցավ իր աստվածարյալ մեծանուն Վեհապետեն, շինարար ու բարե-